

Svar på skriftligt spörsmål KKV 256/2017 rd

Svar på skriftligt spörsmål om asylsökandes arbetsrätt

Till riksdagens talman

I det syfte 27 § riksdagens arbetsordning anger har Ni, Herr talman, till behörig minister översänt följande skriftligt spörsmål KK 256/2017 rd att besvaras av riksdagsledamot Krista Mikkonen:

Vad avser regeringen att göra för att säkerställa att Migrationsverket tillämpar utlänningslagen korrekt vad beträffar asylsökandes rätt att arbeta?

Som svar på detta spörsmål anför jag följande:

Enligt utlänningslagen 79 § 2 moment har en utlänning, efter att ha ansökt om internationellt skydd, rätt att förvärvsarbeta utan uppehållstillstånd: 1) när hon/han äger i 11 § 1 moment, punkt 1 avsett dokument och har vistats i landet tre månader; 2) när hon/han har vistats i landet sex månader. Paragrafens formulering ändrades 2010 (11.6.2010/549), då rätten att arbeta för utlänningar som hade ansökt om internationellt skydd begränsades så att om de inte kan uppvisa resedokument som berättigar till gränsövergångar. Enligt den tidigare formuleringen hade paragrafen följande konstaterande: Rätt att förvärvsarbeta utan uppehållstillstånd har den utlänning som efter att ha ansökt om internationellt skydd, har vistats i Finland tre månader, högst fram till att lösningen har vunnit laga kraft (81 § 1 moment, punkt 5). Paragrafen motsvarade även den tidigare, före år 2004 gällande utlänningslagen.

Avsikten med ändringen 2010 var inte att ändra paragrafen på annat sätt än att frånträda den automatiska rätten att arbeta som gällde alla som hade ansökt om internationellt skydd tre månader efter inlämnandet av ansökan. Praxis i övriga medlemsstater bidrog för sin del till införandet av resedokumentet som en faktor som påverkar möjligheten att få rätt att arbeta. Man ville inte att rätten att arbeta som infördes tidigare i Finland än i övriga medlemsstater skulle bli till en pullfaktor.

Rätten att arbeta, som i Finland gäller personer som ansöker om internationellt skydd, har dock traditionellt betraktats som ändamålsenlig bland annat för att förhindra olagligt utförande av arbete. Man har också ansett att de sökandes arbetslöshet leder till merutgifter som kan minskas genom att tillåta arbete under tiden ansökan behandlas. Betydelsen av att arbeta för den sökandes del är speciellt stor då behandlingstiden för ansökan är lång. Beträffande bekämpningen av den gråa ekonomin är det också viktigt att de utlänningar som etablerar sig på arbetsmarknaden kommer i princip via de inreseprocedurer som är skapade för detta ändamål.

Som en del av Europeiska unionens gemensamma politik gällande asylärenden utfärdade Europeiska unionen 27.1.2003 ett direktiv om minimivillkoren för mottagande av asylsökande i med-

Svar på skriftligt spörsmål KKV 256/2017 rd

lemsstaterna (2003/9/EU nedan kallat direktivet om mottagningsvillkor). Den finska lagstiftningen ansågs till största delen uppfylla direktivets villkor. Enligt mottagningsdirektivets artikel 11 ska medlemsstaterna definiera en tidsperiod med början från den dag då asylansökan upprättades, under vilken sökanden inte har tillträde till arbetsmarknaden. Artikel 11 krävde inte ändring av lagstiftningen, då det i den finska utlänningslagen fanns 81 § 1 moment, punkt 5 som motsvarade artikeln. Även det omarbetade mottagningsdirektivet (2013/33/EU) innehåller artikel 15 som gäller detta ärende och enligt vilken medlemsstaterna ska se till att sökande har tillträde till arbetsmarknaden senast nio månader efter det att de har lämnat in ansökan om internationellt skydd om ett beslut i första instans av den behöriga myndigheten inte har fattats och förseningen inte kan tillskrivas den sökande. Den finska utlänningslagen ansågs inte heller i detta sammanhang behöva ändras.

På grundval av det ovannämnda kan konstateras att Migrationsverket har tillämpat utlänningslagen i enlighet med lagstiftarens avsikt och EU-lagstiftningen vad gäller asylsökandes rätt att arbeta.

Helsingfors 29.6.2017

Inrikesminister Paula Risikko